

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.184 van 4 mei 2012
in de zaak A. 204.656/XII-6933**

In zake: de BVBA HERPOEL-SMETS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151 B/41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

1. de BURGEMEESTER VAN DE STAD BRUGGE
2. de STAD BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 april 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 april 2012 van de burgemeester van de stad Brugge waarbij een verbod wordt opgelegd tot exploitatie van de herberg Pancho Villa, Kuipersstraat 13 te Brugge, op donderdag, vrijdag, en zaterdag, telkens tussen 20 u en 8 u de volgende morgen, gedurende een periode van dertig kalenderdagen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 mei 2012, om 11.00 uur.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Naar aanleiding van een politienota van 2 april 2012 richt de burgemeester van de stad Brugge een brief van 10 april 2012, met bijlagen, aan de drie zaakvoerders van verzoekster, uitbaatster van de Pancho Villa in de Kuipersstraat 13 te Brugge. Daarin deelt hij mee dat de lokale politie op 1 april 2012, tussen 4 u 30 en 7 u, vier keer moest tussenkomen “met betrekking tot vechtpartijen zowel in de instelling, als vechtpartijen in de Kuipersstraat doch als voortzetting van feiten begonnen in de instelling”, dat de Pancho Villa een aantrekkingspool blijkt te zijn voor amokmakers uit Brugge en van erbuiten, dat er een aantal overlegmomenten zijn georganiseerd “om in partnerschap één en ander te remediëren”, maar dat deze inspanningen geen soelaas bieden. De geadresseerden worden uitgenodigd tegen 23 april 2012 schriftelijk hun

verweermiddelen te doen gelden “[v]ooraleer over te gaan tot het nemen van bestuurlijke maatregelen cfr. Artikel 135, par 2 en artikel 134 *quater* van de Nieuwe Gemeentewet”.

Een 23 april 2012 gedateerde verweernota wordt ingediend, mede door verzoekster (“cliënte”).

Op 25 april 2012 beslist de burgemeester tot een exploitatieverbod van de herberg Pancho Villa op donderdag, vrijdag en zaterdag, telkens van 20 u tot 8 u de volgende morgen, gedurende een periode van dertig kalenderdagen. Gemotiveerd wordt:

“Gelet op de Nieuwe Gemeentewet, inzonderheid artikel 135, § 2 en artikel 134 quater,

Overwegende dat de lokale politiediensten op zondagnacht 1 april 2012 tussen 04u30 en 07u00 ettelijke malen dienden tussen te komen met betrekking tot vechtpartijen zowel in het café Pancho Villa, gelegen te Brugge, Kuipersstraat 13, als vechtpartijen in de Kuipersstraat doch als voortzetting van feiten begonnen in de instelling Pancho Villa;

Gelet op het (chronologisch) relaas van deze tussenkomsten:

1. 01 april 2012 om 04u30: persoon maakte het wat te bont in de Poncho Villa en werd door de bewakingsagent uit de zaak gezet - persoon werd bestuurlijk aangehouden.

2. 01 april 2012 om 04u42: vechtpartij binnen in de Pancho Villa, die zich verder heeft gezet buiten op de openbare weg. Hierbij werd één persoon - deel uitmakend van een groepje jongeren bestuurlijk aangehouden. De situatie ter plaatse kon pas onder controle worden gehouden dankzij alle beschikbare politiepatrouilles. Van de feiten buiten op straat zijn duidelijke bewakingsbeelden.

3. 01 april 2012 om 06u39: vechtpartij binnen in de Pancho Villa, die zich verder heeft gezet buiten op de openbare weg - richting Eiermarkt.

4. 01 april 2012 om 07u00: betreft een groep jongeren die de orde verstoorden aan de Pancho Villa en na herhaaldelijke verzoeken om de plaats te verlaten dit weigerden -5 personen bestuurlijk aangehouden.

Overwegende dat naar aanleiding van deze hogervermelde tussenkomsten wordt gesteld dat er een verband is tussen de instelling ‘Pancho Villa’ en de overlast in de onmiddellijke omgeving van de Kuipersstraat;

Overwegende dat sinds de komst van de ‘Pancho Villa’ de politionele tussenkomsten en vechtpartijen in de onmiddellijke omgeving van deze horeca-aangelegenheid drastisch zijn gestegen en dit vooral op donderdag, vrijdag en zaterdag, telkens van 20 uur ’s avonds tot 08 uur ’s morgens;

Overwegende dat uit voornoemde gegevens mag worden gesteld dat de 'Pancho Villa' een aantrekkingspool blijkt te zijn voor amokmakers uit Brugge, maar ook van buiten Brugge;

Overwegende dat deze vechtpartijen rond de Pancho Villa ook een weerslag hebben op de in de onmiddellijke omgeving gelegen bushalte, alwaar de gebruikers van de 'Lijn-bussen' in de vroege ochtend tijdens het weekend kunnen geconfronteerd worden met dergelijke feiten;

Gelet op een aantal overlegmomenten georganiseerd door stedelijke diensten en de politie om in partnerschap één en ander de remediëren. In het bijzonder:

- * Op 4 maart 2011 bracht districtsofficier J.P. Cannaert een bezoek aan de zaak Pancho Villa om de incidenten die plaatsvonden in en rond de horecazaak aan te kaak te stellen. Er werd afgesproken dat de uitbater inspanningen zou doen om amokmakers de toegang te weigeren en dat een verstandig alcoholbeleid zou gehanteerd worden.

- * Op 4 april 2011 vond een overlegvergadering met de verschillende horeca-uitbaters uit de Kuipersstraat plaats in de vergaderzaal van de stadsbibliotheek. Hierbij kwam onder meer de aantrekkelijkheid van de straat en de netheid van het uitgaansleven aan bod. Ook de algemene sfeer werd er besproken, heel wat uitbaters toonden zich bezorgd over de recente ontwikkelingen.

- * Op 4 juli 2011 werden de uitbaters uitgenodigd voor een persoonlijk overleg over de uitbating van de Pancho Villa in het district centrum. Op de bijeenkomst waren CP Cannaert, Adv. Duyck en Horecacoach Piet De Ville aanwezig. Op het overleg werd de situatie ter hoogte van de Pancho Villa nogmaals besproken en werd met aandrang gevraagd om een huishoudelijk reglement uit te hangen en paal en perk te stellen aan de wantoestanden ter hoogte van de zaak. Het huishoudelijk reglement werd opgesteld en uitgehangen.

- * Naar aanleiding van de aanhoudende problemen in de Kuipersstraat, met talrijke politionele tussenkomsten als gevolg, heeft Burgemeester Patrick Moenaert alle café-uitbaters van de straat op 1 februari 2012 ontboden op zijn kabinet. Hierbij werd duidelijk gesteld dat de Burgemeester deze situatie niet langer zal tolereren. Er werd met de uitbaters van de Pancho Villa afgesproken om een personeelsvergadering in aanwezigheid van de horecacoach en de politie te organiseren.

- * De personeelsvergadering in aanwezigheid van de horecacoach en de wijkinspecteur vond plaats op 8 maart 2012. Er werden afspraken gemaakt over het alcohol-deurbeleid en het verlaten van de zaak met glas in de hand. Er werd ook grondig gediscussieerd over de soms te amicale verhouding tussen het personeel en de klanten, wat de discipline in de zaak zeker niet ten goede komt.

Gelet dat door het handhaven van deze toestand de openbare orde ernstig en blijvend in gevaar wordt gebracht, in het bijzonder de openbare orde rond de publiek toegankelijke inrichting wordt verstoord door gedragingen in die inrichting;

Overwegende dat alle betrokkenen, hetzij het publiek zelf, hetzij burenen-exploitanten, recht hebben op een ongestoorde en vooral veilige buurt;

Gelet dat aan de uitbaters Benny Herpoel, Bruno Herpoel en Kenneth Smets, op 10 april 2012 een brief van de Burgemeester aangetekend werd verstuurd, waarin het voornemen om over te gaan tot het nemen van bestuurlijke maatregelen conform artikel 135, § 2 en artikel 134 quater van de Nieuwe Gemeentewet werd medegedeeld.

Gelet op de als illustratie in bijlage 1 van voornoemde brief gevoegde chronologische politionele tussenkomsten en interventies sedert 2011 waarbij de openbare orde rond voornoemde café ernstig werd verstoord door gedragingen van het cliënteel in deze herberg;

Gelet dat van een aantal van deze tussenkomsten camerabeelden werden genomen en dat hiervan een compilatie van beelden werd gemaakt waarbij een duidelijke link tussen de uitbating en de overlast in de buurt te zien is;

Gelet dat deze beelden op een cd-drager werden gebrand en eveneens als bijlage in voormelde brief werd gevoegd;

Gelet dat in dit schrijven betrokken exploitanten werden uitgenodigd om hun verweermiddelen, schriftelijk bij een ter post aangetekend brief, uiteen te zetten uiterlijk tegen maandag 23 april 2012.

Gelet op het aangetekende verweerschrift dd. 23 april 2012 van meester Arnou, aangesteld als raadsman voor de BVBA Herpoel-Smets, eigenaar van de horecazaak Pancho Villa, Kuipersstraat 13 Brugge;

Overwegende dat in dit verweerschrift geen voorstellen worden geformuleerd van mogelijke eigen maatregelen die de veiligheid in en rond de Pancho Villa zouden helpen bevorderen. Dat alle verweermiddelen die worden achterhaald alleen maar een vingerwijzing zijn naar ‘anderen’, waaronder de politie en collega’s uitbaters; dat deze verweermiddelen blijven steken in een ontkenning van verantwoordelijkheid en geen enkele garantie bieden voor de toekomst tot het voorkomen van storing van de openbare orde rond voornoemde horecazaak door gedragingen in die instelling;

Overwegende dat om een einde te stellen aan deze storing en om de zaakvoerder of de uitbater in de gelegenheid te stellen afdoende maatregelen te nemen om de uitbating op een ordentelijke manier te regelen, een in de tijd beperkte sluiting van de inrichting moet worden bevolen”.

De beslissing wordt aan elk van de zaakvoerders betekend met een begeleidend schrijven van dezelfde dag, waarin als volgt wordt geantwoord op het verweer in de verweernota van 23 april 2012:

“Het probleem van zwerfvuil in de Kuipersstraat is uiteraard niet terug te brengen tot de uitbating van de Pancho Villa alleen. Toch kan niet ontkend worden dat een deel van de glazen recipiënten en glasscherven die ’s morgens in de Kuipersstraat terug te vinden zijn, afkomstig zijn uit de Pancho Villa.

Er is nooit beweerd dat alle vechtpartijen in de Kuipersstraat terug te brengen zijn tot de Pancho Villa. We stellen echter wel vast dat klanten van de Pancho Villa geregeld betrokken zijn in incidenten. De lijst van politionele

tussenkomen die bij het oorspronkelijk schrijven toegevoegd werd, is echter resultaat van allerlei tussenkomen waarbij onmiskenbaar duidelijk is dat de problemen te linken zijn aan de uitbating van de Pancho Villa, Incidenten die niet duidelijk te linken zijn aan de zaak, werden hieruit gelaten.

Het argument dat de zaken l'Amaral en Bodega gesloten waren in 2010 en dat de heropening van deze zaken tot extra overlast heeft geleid doordat hierdoor meer volk op straat gekomen is, zal wellicht gedeeltelijk kloppen, maar is in feite irrelevant. Tijdens de patrouilles en opdrachten ikv weekendoverlast merkt de politie immers duidelijk dat de grootste concentratie van mensen zich voor de deur van de Pancho Villa situeert, Dit is meestal een veelvoud van het aantal mensen voor andere zaken.

Er is wel degelijk overleg geweest met de uitbaters van de Brugse nachtwinkels. Tijdens dit overleg werd, in aanwezigheid van mijn Ambt, naast de oproep om te voldoen aan de bepalingen inzake het verbod op verkoop van alcohol in de periode mei - september ook opgeroepen om het probleem van netheid aan te pakken.

Het rookverbod heeft ervoor gezorgd dat rokers zich inderdaad ter hoogte van de verschillende zaken ophouden.

We stellen vast dat dit op de meeste plaatsen niet tot grotere problemen geleid heeft, Dit kan echter niet gezegd worden ter hoogte van de Pancho Villa.

Het beeldmateriaal dat meegestuurd werd met het initiële schrijven heeft enkel een illustratieve waarde. De ervaring van zowel onze geüniformeerde mensen als de weekendspotters (politie in burger) leert ons duidelijk dat heel wat problemen die uitgevochten worden op straat, wel degelijk ontstaan zijn in de Pancho Villa. Uiteraard vinden ook onregelmatigheden plaats in de andere zaken uit de straat, doch vinden proportioneel veel meer moeilijkheden hun oorsprong in de Pancho Villa.

We nemen kennis van de uitgebreide horeca-ervaring van de uitbaters. Toch kunnen we niet rond onze vaststellingen heen dat er heel wat moeilijkheden uitgaan van de uitbating in Brugge, hetgeen het stadsbestuur en de lokale politie van Brugge bekommert. Overigens kan de lokale situatie in Blankenberge onmogelijk vergeleken worden met de situatie in de Brugse uitgaansbuurten.

De contacten met de lokale politie Zuienkerke/Blankenberge leren ons echter dat ook de uitbating van de Pancho Villa in Blankenberge niet steeds rimpelloos verliep.

Ieder weekend worden ikv weekendoverlast extra patrouilles ingezet. Deze houden de uitgaansbuurten in de stad nauwlettend in de gaten en komen gepast tussen.

In Brugge zijn we vertrokken vanuit het principe van onthaalpolitie. Een laagdrempelige, aanspreekbare politie die rust uitstraalt en deëscalerend optreedt in het uitgaanskwartier. Een permanente aanwezigheid van politiemensen in uitrusting openbare orde en met honden past niet in dat concept en heeft naar ons gevoel een eerder provocerend dan preventief effect.

Het is overigens ook niet wenselijk dat de maatschappij voor de kosten voor extra politie-inzet moet opdraaien, terwijl de oorzaak van het probleem terug te brengen is tot de uitwas van een commerciële uitbating.

Het gegeven dat de portier van de Pancho Villa ‘het voorbije weekend nog strikter en grondiger de naleving van het huisreglement gecontroleerd heeft en er zich geen incidenten voordeden’, bewijst dat een doordacht deurbeleid ertoe kan bijdragen dat de problemen beperkt blijven. Hiermee wordt de facto toegegeven dat de inspanningen die tot voor kort geleverd werden, ontoereikend waren.

Het systematisch bestuurlijk aanhouden van mensen die door een portier uit een zaak gezet worden, is juridisch niet sluitend en kan derhalve niet toegepast worden. Om iemand bestuurlijk aan te houden moet de persoon in kwestie immers ‘een gevaar voor zichzelf of zijn omgeving’ vormen. De politie heeft niet steeds voldoende achtergrondinformatie om de beweegredenen van het weigeren of uitzetten van een persoon uit een zaak te interpreteren. Het verspreiden van foto’s van mensen die bestuurlijk werden aangehouden is een regelrechte aanfluiting van het recht op privacy.

De lokale politie Brugge levert wel degelijk inspanningen om weekendoverlast aan te pakken. Het fenomeen is trouwens weerhouden als prioritair aan te pakken probleem ikv het zonaal veiligheidsplan.

Naast de patrouilles weekendoverlast en weekendspotting, werden in dat verband ook bewakingscamera’s geïnstalleerd. Op die manier kan gepast opgetreden worden door de mensen op het terrein en kunnen de beelden gebruikt worden ikv herkenning en identificering. Er werden ook afspraken gemaakt met het parket ivm de vervolging van onverbeterlijke amokmakers (die u caféhooligans noemt).

Daarnaast werden ook bestuurlijk een aantal mogelijkheden gecreëerd om gepast op te treden ikv weekendoverlast (GAS-maatregelen, verbod van alcoholconsumptie op de openbare weg in de uitgaansbuurten, verbod op verkoop van alcohol in de periode mei - september...)

Uit de verschillende politionele tussenkomsten is gebleken dat er wel degelijk een duidelijk verband is tussen de uitbating van de Pancho Villa en de problemen die zich voordoen in het straatbeeld. Er wordt niet echt gevreesd dat het probleem zich zou verleggen naar andere zaken, mocht dit toch het geval zijn, zal dit punctueel worden aangepakt.

Onze weekendspotters hebben een duidelijk zicht op de gekende amokmakers en zullen een eventueel verplaatsingseffect al vlug kunnen signaleren. Momenteel stellen we echter vast dat een groot aantal hardleerse amokmakers tot het cliënteel van de Pancho Villa behoren.

Besluitend betreuren wij het dat u in uw verweermiddelen geen melding maakt van eigen maatregelen die de veiligheid in en rond uw zaak zouden helpen bevorderen. Het is opvallend dat alle verweermiddelen die aangehaald werden een vingerwijzing zijn naar ‘anderen’, waaronder de politie en collega’s uitbaters.

Uw verweermiddelen bleven steken in een ontkenning van verantwoordelijkheid.

Bovenstaande overwegingen doet mijn Ambt beslissen om een tijdelijke sluitingsmaatregel op te leggen voor een periode van 30 kalenderdagen aanvangend op de datum van betekening van dit bijgaand besluit.

Deze sluitingsmaatregel wordt weliswaar beperkt in tijd voor die momenten waarbij de overlast uitgaande van uw exploitatie niet te ontkennen valt. Met name op donderdag, vrijdag en zaterdagavond, telkens tussen 20 u en 8 uur de volgende morgen.

Mijn Ambt betreurt het dat dergelijke drastische maatregel in het Brugse uitgaansleven dient te worden genomen.

Ons stadsbestuur blijft streven naar het realiseren van een positief uitgaansklimaat waarbij iedereen zijn bijdrage dient te leveren.

Wij hopen dat de opgelegde sluitingsperiode wordt benut om op een creatieve manier een aantal maatregelen te nemen binnen de exploitatie die voor de toekomst overlast kunnen doen afnemen”.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

V. Voorwaarde van een ernstig middel

Standpunt van verzoekster

5. Verzoekster voert in een *enig middel* de schending aan van artikel 119bis, § 2, tweede lid, 4°, artikel 135, § 2, en artikel 134*quater* van de nieuwe gemeentewet, artikelen 2 en 3 van de formele-motiveringswet van 29 juli 1991, van het decreet d’Allarde, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel, het principe *audi et alteram partem*, het gelijkheidsbeginsel en het materiële-motiveringsbeginsel.

Verzoekster licht in de eerste plaats toe dat het besluit van de burgemeester “sowieso onwettig” is wegens schending van de hoorplicht, omdat niet zijzelf werd uitgenodigd om te worden gehoord, maar haar zaakvoerders. Bovendien is het besluit in strijd met de formele-motiveringswet niet aan haar ter kennis gebracht.

Voorts is het, aldus verzoekster, “gissen” naar de precieze wettelijke grondslag van de beslissing. Ook het niet vermelden van die grondslag maakt een schending van “de motiveringsplicht” uit.

In zoverre het besluit is genomen in het kader van artikel 134*quater* van de nieuwe gemeentewet is niet aan de voorwaarden voldaan:

- de beslissing schendt het proportionaliteitsbeginsel doordat de economische impact ervan op de handelszaak van verzoekster niet werd nagegaan, laat staan nog dat het voordeel van de maatregel is afgewogen tegen het nadeel voor verzoekster;
- de beslissing is “veeleer” bedoeld als een sanctie omdat de nacht van 1 april 2012 in de buurt van de inrichting van verzoekster problematisch was; evenwel is het niet de bevoegdheid van de burgemeester, maar van de gemeenteraad om een straf op te leggen;
- de burgemeester toont niet aan dat de oorzaak van de problemen in de Brugse binnenstad terug te brengen zijn tot activiteiten van verzoekster.

Als de burgemeester consequent wilde handelen, zo besluit verzoekster, dan “moesten alle inrichtingen in de buurt met hetzelfde besluit gesloten worden”. Doordat de burgemeester dit niet deed en er verzoekster uitpikte, zijn het gelijkheidsbeginsel en het recht op het drijven van handel geschonden.

Beoordeling

6. Dat de uitnodiging om te worden gehoord niet tot verzoekster zelf, maar tot haar zaakvoerders was gericht, lijkt zonder belang nu verzoekster

hoe dan ook niet betwist dat zij haar zienswijze heeft kunnen doen gelden. Zij verwijst op pagina 12 van het verzoekschrift zelf uitdrukkelijk naar “haar verweernota” die zij bij de burgemeester indiende.

Waar verzoekster in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen de verplichting leest om het bestreden besluit aan haar ter kennis te brengen, is niet duidelijk. In de artikelen is alleen sprake van het vereiste van een afdoende uitdrukkelijke motivering. Evenmin duidelijk is overigens hoe de eventuele tekortkoming met betrekking tot de kennisgeving van de beslissing vermag de wettigheid van de beslissing zelf aan te tasten.

7. Dat de bestreden beslissing niet expliciet de rechtsgrond vermeldt, mist op het eerste gezicht feitelijke grond.

8. Op basis van artikel 134^{quater} van de nieuwe gemeentewet mag de burgemeester een voor het publiek toegankelijke inrichting sluiten voor een duur die drie maanden niet overschrijdt, indien de openbare orde rond de inrichting wordt verstoord door gedragingen in die inrichting.

Met betrekking tot de ordeverstoring te dezen verwijst de bestreden beslissing hoofdzakelijk naar de bijlage 1 bij de uitnodiging van 10 april 2012 aan de zaakvoerders van verzoekster om hun standpunt te doen kennen. Het gaat om een lijst van de “politieele tussenkomsten en interventies sedert 2011 waarbij de openbare orde rond voornoemde café ernstig werd verstoord door gedragingen van het cliënteel in deze herberg”. De lijst beslaat meer dan honderd voorvallen en culmineert in de vier feiten van 1 april 2012 die de aanleiding waren tot het opstellen van de politienota van 2 april 2012 en die overigens zelf ook expliciet in de bestreden beslissing ter sprake worden gebracht. Van een aantal van de tussenkomsten bestaan camerabeelden, die eveneens bij de uitnodiging van 10 april 2012 waren gevoegd.

Onterecht, zo lijkt, meent verzoekster dat de lijst niet aantoonst dat de interventies samenhangen met wat in de Pancho Villa gebeurt en dat de lijst zelfs zou worden tegengesproken door de voormelde uitnodiging van 10 april 2012.

Eerder dan dat verzoekster in haar verweernota van 23 april 2012 betwistte dat de lijst betrekking heeft op ordeverstoringen die aan de Pancho Villa mogen worden gelinkt, liet zij daarin vooral gelden dat de problemen zich niet “enkel en alleen”, of niet “eenzijdig en volledig”, of niet “uitsluitend” bij haar inrichting voordoen. Meer nog, leek zij de ordeverstoringen en hun ernstig karakter in de verweernota toe te geven waar zij bijvoorbeeld verklaarde dat er in haar zaken te Blankenberge “nooit dergelijke problemen [...] zoals in Brugge” zijn geweest en dat de zaakvoerders “in hun jarenlange ervaring” nooit geconfronteerd zijn geweest met zulke problemen als in Brugge.

Wat de vermeende tegenstrijdigheid tussen de kwestieuze lijst en de uitnodiging van 10 april 2012 betreft, wordt vastgesteld dat ze eigenlijk niet bestaat. Dat de lijst van interventies die verband houden met verzoeksters inrichting zeven tussenkomsten op 1 april 2012 vermeldt, terwijl er in de uitnodiging (evenals in de bestreden beslissing) maar vier ervan ter sprake komen, heeft ogenschijnlijk alleen hiermee te maken dat de andere drie feiten geen vechtpartijen betreffen.

Tenminste in de huidige stand van zaken ziet de Raad van State dan ook geen reden om te betwijfelen dat, zoals in de bestreden beslissing en het begeleidend schrijven wordt gezegd, de Pancho Villa een aantrekkingspool voor amokmakers blijkt te zijn en dat de verschillende politionele tussenkomsten laten zien “dat er wel degelijk een duidelijk verband is tussen de uitbating van de Pancho Villa en de problemen die zich voordoen in het straatbeeld”.

Op het eerste gezicht heeft de burgemeester terecht kunnen oordelen dat de voorwaarden vervuld waren opdat het artikel 134^{quater} van de

nieuwe gemeentewet kon worden toegepast ten aanzien van de Pancho Villa. De omstandigheid dat soortgelijke problemen zich ook elders in de binnenstad zouden voordoen en zich mogelijk ook al vóór de aanwezigheid van verzoeksters inrichting voordeden, staat daar niet aan in de weg.

9. Lijken het weliswaar de feiten van 1 april 2012 te zijn geweest die er de burgemeester finaal toe hebben aangezet om de toepassing van artikel 134*quater* te overwegen, daarmee is nog geenszins aannemelijk gemaakt dat de maatregel “veeleer” een straf voor die feiten is dan een preventieve maatregel die specifiek beoogt de toekomst te beveiligen.

Uit het geheel van de bestreden beslissing leidt de Raad van State integendeel af dat ze wezenlijk beoogt, ten behoeve van “alle betrokkenen, hetzij het publiek zelf, hetzij burenen-exploitanten”, toekomstige ordeverstoringen tegen te gaan. Met het oog hierop wil de beslissing verzoekster ertoe bewegen haar eigen verantwoordelijkheid onder ogen te zien en “afdoende maatregelen te nemen om de uitbating op een ordentelijke manier te regelen”.

10. Zoals de Raad van State onder meer in zijn arrest nr. 183.750 van 3 juni 2008 mocht opmerken, komt de eerbiediging van het proportionaliteitsbeginsel in zaken als de onderhavige er essentieel op neer dat de opgelegde maatregel “niet meer pijn mag doen dan noodzakelijk uit een oogpunt van herstel van de openbare orde”. Anders dan verzoekster lijkt te denken, is ter beoordeling van die proportionaliteit op het eerste gezicht niet het nadeel dat zij lijdt maatgevend, maar wel hetgeen vereist is ter beveiliging van de toekomst, opdat er zich geen nieuwe verstoring van de openbare orde voordoet door gedragingen in haar inrichting.

Het is niet beweerd, en het blijkt ook niet, dat de sluiting van één maand -volgens de begeleidende brief van 25 april 2012 “beperkt in tijd voor die momenten waarbij de overlast uitgaande van uw exploitatie niet te ontkennen valt. Met name op donderdag, vrijdag en zaterdagavond, telkens tussen 20 u en 8 uur de

volgende morgen”- verder reikt dan redelijkerwijze nodig opdat er een einde komt aan de overlast en een situatie wordt bereikt waarin de exploitatie kan worden hervat zonder een te groot risico op hernieuwde overlast.

Overigens brengen verwerende partijen in verband met de proportionaliteitstoets zeer terecht ook onder de aandacht, zowel in de bestreden beslissing als in de nota die zij vóór de Raad van State indienden, “dat er maar stapsgewijze tot deze maatregel is overgegaan”, nadat de overlegmomenten niets uithaalden en de incidenten niet verdwenen maar talrijker werden.

11. In zoverre ten slotte verzoekster de gelijkheid en de vrijheid van handel geschonden acht doordat niet “alle inrichtingen in de buurt met hetzelfde besluit gesloten worden”, waarbij speciaal naar “de problemen in L’Amaral” wordt verwezen, lijkt de verantwoording voor die ongelijke behandeling en de beperking van het recht op het drijven van handel te lezen in de brief van 25 april 2012 bij het bestreden besluit (cursivering door de Raad van State):

“Het argument dat de zaken l’Amaral en Bodega gesloten waren in 2010 en dat de heropening van deze zaken tot extra overlast heeft geleid doordat hierdoor meer volk op straat gekomen is, zal wellicht gedeeltelijk kloppen, maar is in feite irrelevant. Tijdens de patrouilles en opdracht ikv weekendoverlast merkt de politie immers duidelijk dat *de grootste concentratie van mensen* zich voor de deur van de Pancho Villa situeert. Dit is meestal *een veelvoud van het aantal mensen* voor andere zaken.

[...]

Het beeldmateriaal dat meegestuurd werd met het initiële schrijven heeft enkel een illustratieve waarde. De ervaring van zowel onze geüniformeerde mensen als de weekendspotters (politie in burger) leert ons duidelijk dat heel wat problemen die uitgevochten worden op straat, wel degelijk ontstaan zijn in de Pancho Villa. Uiteraard vinden ook onregelmatigheden plaats in de andere zaken in de straat, doch vinden *proportioneel veel meer moeilijkheden* hun oorsprong in de Pancho Villa.”

Verzoekster toont op het eerste gezicht niet aan dat deze verantwoording ondeugdelijk is.

12. Uit wat voorafgaat volgt dat het enig middel niet ernstig is. Dit brengt mee dat alvast één cumulatieve grondvoorwaarde voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet vervuld is. Deze vaststelling volstaat om de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 mei 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust